

Pán je môj pastier, nič mi nechýba.“ (Ž 23, 1)

Žalm 23 patrí medzi najznámejšie a najobľúbenejšie žalmy. Je to chválospev preniknutý dôverou a zároveň má aj charakter radostného vyznania viery. Ten, kto sa tu modlí, si je vedomý, že je príslušníkom izraelského ľudu, ktorému Pán prostredníctvom prorokov prisľúbil, že bude jeho pastierom. Autor vyjadruje svoje osobné šťastie z vedomia, že ho ochraňuje Chrám¹, ktorý je útočiskom a miestom milosti, no svojou skúsenosťou chce takisto povzbudiť aj ostatných, aby dôverovali v Pánovu prítomnosť.

„Pán je môj pastier, nič mi nechýba.“

Obraz pastiera a stáda je celej biblickej literatúre veľmi blízky. Aby sme ho čo najlepšie pochopili, musíme myslou zájsť do vyprahnutých, skalnatých púští Blízkeho východu. Pastier vedie svoje stádo a ono ide poslušne za ním, pretože bez neho by zablúdilo a zahynulo. Ovečky sa musia naučiť spoliehať sa na neho a počúvať jeho hlas. On je predovšetkým ich stálym spoločníkom na ceste.

„Pán je môj pastier, nič mi nechýba.“

Tento žalm nás vyzýva, aby sme posilňovali svoj dôverný vzťah s Bohom svojimi osobnými skúsenosťami s jeho láskou. Nieкто by sa mohol pozastaviť nad tým, že autor dokonca hovorí „nič mi nechýba“. Z každodennej skúsenosti vieme, že nám nikdy nechýbajú problémy a ťažkosti so zdravím, v rodine, práci atď. Nezabúdajme tiež na nesmierne utrpenie, ktoré dnes prežívajú mnohí naši bratia a sestry v dôsledku vojen, migrácie a násillia, a prejavujú sa tiež dôsledky klimatických zmien...

„Pán je môj pastier, nič mi nechýba.“

Kľúčom k porozumeniu môže byť verš, v ktorom čítame „lebo ty si so mnou“ (Ž 23, 4). Vyjadruje istotu v lásku Boha, ktorý nás stále sprevádza a umožňuje nám prežívať naše bytie iným spôsobom. Chiara Lubichová napísala: „Jedna vec je vedieť, že sa môžeme utiekať k bytosti, ktorá existuje, ktorá sa nad nami zmlovala, ktorá zaplatila za naše hriechy, a celkom iná vec je žiť a cítiť sa v centre Božej priazne, v dôsledku čoho mizne akýkoľvek strach, ktorý nás brzdí, akýkoľvek pocit osamelosti či neistoty. (...) Človek vie, že je milovaný, a verí v túto lásku celým svojím bytím. S dôverou sa jej odovzdáva a chce ju nasledovať. Smutné či radostné životné

¹ Porov. Ž 23, 6.

okolnosti presvecuje láska, ktorá ich všetky chcela alebo dopustila.“²

„Pán je môj pastier, nič mi nechýba.“

Toto krásne proroctvo však v plnosti zavíšil Ježiš, on sám sa v Jánovom evanjeliu neváha nazvať „dobrým pastierom“. Vzťah s týmto pastierom charakterizuje osobný a dôverný postoj: „Ja som dobrý pastier. Poznám svoje a moje poznajú mňa“ (Jn 10, 14 –15). Vedie svoje ovce na pastviny svojho Slova, ktoré je životom, najmä Slova, ktoré obsahuje posolstvo zahrnuté v „novom prikázaní“, ktoré, ak podľa neho žijeme, prináša „viditeľnú“ prítomnosť Zmŕtvychvstalého v spoločenstve zhromaždenom v jeho mene, v jeho láske.³

Spracoval Augusto Parody Reyes a tím Slova života

² Chiara Lubichová, *L'essenziale di oggi*, ScrSp/2, Città Nuova, Roma 1997², s. 148.

³ Porov. Mt 18, 20.